

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 61. Archiepiscopus Gnesnensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

ra misit ad permultas Ecclesias, ad S. Be- Sæculum X.
 nedictum ad Ligerim, Cluniacum, ad A. C. 999.
 S. Martinum Turonensem, quo Ecclesia
 nuper incendio vastata reparari posset.
 Rogavit precibus adjuvari Odilonis Ab-
 batis Cluniacensis, cujus vestimento
 osculum impressit, dicens, quod vul-
 tum ejus non amplius esset visura. Tum
 Salsam * reversa, febre correpta est, & * Forte Sele-
 beatam animam efflavit, extrema un- stadium.
 ctione atque Viatico munita, decima
 sexta Decembris anno 999. quinquagin-
 ta octo annos nata. Sepulta est in eo-
 dem loco, vitamque ejus Odilo Abbas
 scripsit, addito libro separato, in quo mi-
 racula per ejus intercessionem patrata
 referebantur.

§. LXI.

Archiepiscopus Gnesnensis.

Hoc quoque tristi nuncio afflictus est Ditm. lib. 4.
 Imperator in Italia commorans; p. 43.
 cumque in reditu ad eum delatum fuisset, Fragm. Sæc.
 quam crebris miraculis Sepulchrum 5. Alt. Ben.
 S. Adalberti Pragensis fulgeret, illo se con- p. 871.
 ferre statuit. S. hic Martyr terræ man-
 datus fuerat Gnesnæ, tunc Metropoli Po-
 loniæ; quippe Dux Boleslaus ejus Reli-
 quias data pecunia redemerat. Impe-
 ratori adventanti Boleslaus obviam pro-
 cedens Principem summi honoris signis
 exce-

Sæculum X. excepit. Imperator vero, ubi urbem
A. C. 999. Gnesnam procul conspexit, pedibus cal-
 ceamenta detraxit, & ab occurrente Epi-
 scopo Ungaro in Ecclesiam deductus, ef-
 fusis lacrymis S. Martyris Intercessionem
 imploravit. Ceterum S. Adalberti ho-
 nori dedit, ut Gnesnam in Archiepisco-
 patum evehi vellet, cum prius ne qui-
 dem Sedes Episcopalis ibi fuisset, sed
 Dicecesi Posnaniensi subjiceretur.

Imperator in illa Sede primum Ar-
 chiepiscopum constituit Gaudentium S.
 Adalberti fratrem, eique Suffraganeos
 tres, videlicet Episcopos Colbergen-
 * Sals-Col- sem *, Cracoviensem & Wratislavi-
 berch. sem, seu Breslaviensem in Silesia, subje-
 cit; quia vero Ungarus Episcopus Pos-
 naniensis huic institutioni repugnabat,
 eum sub Jurisdictione Archiepiscopi
 Magdeburgensis, cujus erat Suffraga-
 neus, reliquit. Hæc a Scriptoribus co-
 ævis tanquam contra Regulas Ecclesia-
 sticas facta, quod nempe Episcopus Dice-
 cesanus & Metropolitanus adversarentur,
 adnotantur.

Act. Ben. Quod ad Episcopatum Pragensem
 p. 870. spectat, jam anno nongentesimo nona-
 gesimo septimo, statim post Sancti
 Adalberti obitum, Boleslaus Dux Bo-
 hemiæ, missis ad Imperatorem nunciis
 roga-

rogavit, ut Ecclesiæ suo Pastore orbatae Sæculum X.
 Episcopum daret, ne in tenebras infide- A.C.1000.
 litatis, e quibus vix emerferat, relabe-
 retur, adjiciens, neminem in Bohemia
 existere tanto muneri parem. Impera-
 tori & Proceribus omnibus visum, nul-
 lum huic Officio magis idoneum esse
 Thietdago, uno ex regiis Capellanis,
 qui, licet esset natione Saxo, linguæ
 tamen Sclavonicæ erat peritissimus. Er-
 go eum Imperator ad Archiepiscopum
 Moguntinum mittit cum imperio, ut
 Episcopum Pragensem consecraret. Ipse
 septima Julii anno 998. ordinatus, a po-
 pulo suo magnam lætitiã profitente
 excipitur, atque in angulo Altaris S. Vi-
 to Cathedralis Ecclesiæ Patrono Sacri
 in Solium Episcopale evehitur.

Ex Polonia redux Otto Imperator
 Magdeburgum se contulit, ubi Domini Chron. Sax.
 cam Palmarum anno Domini nostri mil- 1000. Ditm.
 lesimo celebravit. Altera die lunæ con- lib. 4. p. 43.
 vocato Episcoporum Concilio Gislerium
 vehementer hortatus est, ut Mersebur-
 go, priore Sede sua, contentus, Archi-
 episcopatu Magdeburgensi renunciaret.
 Hic Præsul, cum Argumenta defice-
 rent, auro causam defendit, obtinuit-
 que, ut negotium usque ad Conventum
 ampliorem, Quedlinburgi in Festis Pa-
 schali-

Sæculum X. schalibus celebrandum differretur. Cum
A. C. 1000. vero illo tempore morbo impediretur,
 misit unum Clericorum suorum, nomine
 Rotmannum, & Waltardum Ecclesiæ
 Magdeburgensis Præpositum, qui ipsum
 excusarent; unde causa iterum ad tem-
 pus Concilii, Aquisgrani indicti, in quo
 ipse Imperator interfuturus erat, dilata.
 Tunc quidem advenit Gislerius cum
 Clientibus suis, adfuitque Papæ Lega-
 tus, Ecclesiæ Romanæ Archidiaconus,
 qui bis terve institit, ut causam judicari
 pateretur. Sed factum ad res solerter
 gerendas viri ingenium in hoc quoque
 Concilio effecit, ut omnes existimarent,
 rem istam in Concilio Generali Romæ
 congregando, cui interfuturus Impera-
 tor ad iter suscipiendum se comparabat,
 discutiendam esse.

Ottonem Aquisgrani commorantem
 cupido subiit aperiendi Sepulchrum Ca-
 roli Magni; unde Cruce aurea, e collo
 ejus pendente, & vestimentorum, quæ
 integra reperta sunt, parte sublata, ce-
 tera in priore loco reverenter
 deposuit.

FINIS TOMI XIII.

INDEX